

Rigsdagsmand er klaget over den Fremførelse, som navnlig er brugt imod Slagelse, saa skønner jeg dog ikke, at der i Alts, hvad der blev sagt, var nogen Retgrund, som kunde paabe- raabes imod, at Staten raadede over de om- handlede Midler. Hans Foredrag gif ud paa, saa forekommer det mig, at det var høist mis- ligt, efter at man havde henlagt disse Midler til Instituter, der stode i Forbindelse med denne By, nu at tage disse bort, og efter at man havde henlagt disse Midler til denne By, at man da vilde give dem en anden An- vendelse udenfor Byen. Ja, jeg vil gjerne indrømme, at der dert er noget Haardt, men jeg kan ikke indrømme, at der dert er nogen Uret; thi det var Lovgivningsmagten, der henlagde dem til Byen, og Lovgivningsmagten maa dog ogsaa kunne tage en anden Bestem- melse derom. Nu viser Budgettet, at de Mid- ler, som haves til den lærde Underviisning, i Reglen ikke ere tilstrækkelige, og af Statens Midler kan ikke ventes yderligere Tilflugt. Vil man altsaa ikke blot have en højere Under- viisning for den philologiske, den saakaldte humanistiske, Uddannelse, men vil man ved Siden heraf have en real Dannelse fremmet i det Omfang, med de Kræfter, som nu fordres, saa er det nødvendigt at disponere over de Midler, som det efter streng Ret staaer til det højere Underviisningsvæsen at raade over.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om at forbe- holde Slagelse By Afgang til Domskolene, dersom den troer at kunne gjøre sin Ret til visse af de omhandlede Midler gjældende, da har jeg paa et andet Sted erklæret, at jeg ikke var derimod, men det er mig sagt af dem, der mene at kjende Forholdene i Slagelse By, at man ikke i Kommunen selv, efter at have raadført sig med dygtige Advokater, antager, at en saadan Rettergangs-Sag vil kunne føre til noget godt og heldigt Resultat for Byen.

Naar der er yttret, at Kommunen vil være i den største Forlegenhed med, hvorledes den skulde bære sig ad for at benytte de Midler, som nu skulle anvendes den, idet Regjeringen trak sig ganske tilbage fra den, blot gav den nogle Penge og ikke ordnede dens Skolevæsen, da maa jeg bemærke, at det netop er foreslaaet, at Understøttelsen skal være betinget af, at

Kommunen og Regjeringen enes om en Plan, men, selv om dette ikke var foreskrevet, kan jeg ikke indsee, hvorfor ikke en temmelig betydelig Commune, naar den har Pengemidlerne, kunde indrette sig en god Realskole, ligesaa vel som vi see i flere større Byer, at flere private Mænd danne saadanne meget agtede Skoler, som ere meget søgte, og som vistnok ogsaa ere til megen Gavn.

Krabbe: Naar den høitærede Cultus- minister har bemærket, at alle Medlemmerne i den af Folkethinget (Kirke- og Underviis- ningsministeren: Jeg sagde Fleertallet af Medlemmerne) ja, saa beder jeg om Forlas- delse, saa passer min Ytring ikke. — Den høitærede Cultusminister har tillige anført den nuværende Skoleinspecteurs eller den sidst af- gaaede Cultusministers Autoritet for, at han ikke ansaae det hensigtsmæssigt, at den Af- gangsexamen blev taget i Rønne Skole, som udfordres, for at Disciple derfra kunne gaae over i en af de udvidede Skoler. Jeg respek- terer naturligvis høiligt en saadan Autoritet, men det gaaer mig, som en æret Landstings- mand forleden Dag yttrede, at han ikke ret kunde komme paa det Nene med Meninger og Modbeviser, som ogsaa dengang kom fra Ministerbænken. Man har desværre ofte seet, at Anskuelse forandre sig, saa at man ikke ret veed, hvilken Mening man skal støtte sig til eller troe paa. Imidlertid vil jeg dog til- lade mig at anføre en anden Mening, som den ærede afgangede Cultusminister har havt ved en anden Leilighed, og som meget godt kan passe her. Det er i Motiverne til den Ind- stilling, hvorved han bevirkede den kongelige Resolution af 6te Mai 1850, hvor han nem- lig omtaler Middelskolerne og udtaler sig mod at vende tilbage til Indretningen af saadanne. I den Anledning anfører han blandt andre Grunde, „at man ved at indrette Middelskoler høist vanskeligt kan skaffe en saadan Middelskole, der bestandigt skal afgive sine Disciple, naar den har ført dem ind paa Banen og no- get frem derpaa, til en anden, der fuldender Arbejdet, dygtige og tillige tilfredse og i læn- gere Tid med Liv og Lyst virkende Lærere“. Dersom man har Vanskelighed ved i længere Tid at skaffe Lærere, der ville virke med Liv